

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Notitia Congregationum Et Tribunalium Curiae Romanæ

Plettenberg, Hunold

Hildesii, 1693

Pars V. De formulis absolutionu[m], dispensationu[m], rehabilitationu[m],
& fructuu[m] condonationu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63032)

P A R S V.

De formulis absolutionum,
dispensationum, rehabilitatio-
num, & fructuum condona-
tionum.

§. I.

Prænotanda in his materiis.

1.

A Censuris, & reservatis absolvit, vel mandat absolvi Pœnitentes S. Pœnitentiaria, non solum occultis, sed etiam publicis, ita tamen ut casus occultos committat Confessariis simplicibus, publicos verò Ordinariis.

2. Dispensat vero, rehabilitat, & condonat in occultis tantum, & super his Brevia committuntur ut plurimum Confessariis, quandoque etiam Ordinariis locorum.

3. Casus publici, in quibus ad S. Pœnitentiarum recurritur sunt duo: Injunctio manuum violenta in Clericum, & duellum. Ab his, si Pœnitens absens sit datur facultas absolvendi Ordinariis. Si accedat ad Urbem committitur facultas à Majori Pœnitentiarum alicui ex Pœnitentiis minoribus trium Basilicarum

A qu

A quo absolutus mittitur ad ipsum Ordinarium.

4. Percussor Clerici ad Urbem accedere non valens, si casus sit occultus, remittitur ad Confessarium simplicem. In casibus publicis etiam, si Reus accedere non possit nec ad Urbem, nec ad Ordinarium, & sit in loco ubi non habeatur pro publicè excommunicato Breve dirigitur absque præjudicio ad Confessarium simplicem.

§. 2.

De absolutione ab injectione publica manuum violentarum in Clericum pro non valente accedere ad Urbem.

I. *Formula Literarum, quæ à S. Pœnitentiaria expediuntur pro eo, qui publicè manus violentas in Clericos injecit.*

Venerabili in Christo Patri Episcopo N. sive ejus Vicario in Spiritualibus Generali.

Leander Miseratione Divina Tit. SS. Nerei & Achillei S. R. E. Presb. Card. Colloredus salutem & sinceram in Domino charitatem. Pro parte N. N. Diœcesis N. Latoris præsentium Nobis oblata petitio continebat, quod ipse aliàs

R

in

in publica platea præfatæ Civitatis manus violentas in Clericum N. N. illum præsertim lethaliter in capite vulnerando, iniecit. Propter quod Lator excommunicationem incurrit, & incurrisse à vobis forsàn per publicos Cedulones declaratus fuit. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, dictus Lator de præmissis plurimum doleat, ad Urbem vero pro absolutione de super obtinenda personaliter accedere nequeat ob timorem Curie; Ideo pro suæ conscientie quiete cupit per Sedem Apostolicam absolvi. Quare supplicavit humiliter, ut sibi super his de opportuno remedio providere dignaremur. Nos igitur, qui Pœnitentiariæ Domini PP. curam gerimus, hujusmodi supplicationibus inclinati auctoritate Apostolica specialiter Nobis concessa circumspeditioni vestræ committimus, quatenus, si est irædictum Latorem, postquam præfato Clerico, si nondum satisfecit, satisfecerit, vel per eum non steterit, quominus arbitrio vestro satisfaciatur competentem, ab Excommunicationis sententia quam propter præmissa quomodolibet incurrit, sive per Vos, sive per Confessorem à vobis ad id specialiter deputandum, absolvatis hac vice in forma Ecclesiæ consuetæ injuncta ei pro modo culpæ Pœnitentiæ salutari, quodque ad Urbem quam primum poterit personaliter accedat, & aliis, quæ de jure fuerint injungenda. Ita tamen, ut si Lator sententiæ, sive Ordinationi vestræ super præmissis forsàn latæ, seu ferendæ parceret.

parere, & ad Urbem, ut præfertur, venire contempserit, in dictam excommunicationem relabatur eo ipso. Datum &c.

2. Hic observandæ erunt sequentes clausulæ: Primò, examinanda veritas impedimenti non accedendi ad Urbem. Secundò advertenda est hæc clausula: *Postquam præfato Clerico, si nondum satisfecerit, quo minus arbitrio vestro satisfaciat competenter, ut omnino adimpleatur ab Ordinario. Quod si impossibile sit, ut vel in totum, vel in partem satisfaciat Pœnitens, non debet propterea absolutio vel negari, vel diutius, quam par est, differri.*

3. Si enim satisfacere non possit contentus erit Ordinarius præstito juramento satisfaciendi, cum poterit, sed sub pœna reincidentia in excommunicationem, si postea per ipsum steterit, ne parti læsæ satisfaciat. Interim etiam potest Ordinarius, si velit, non permittere, ut habeatur absolutus in loco delicti propter scandalum, quod inde oriri posset, nondum præstita parti satisfactione.

4. Quod si absolutio data sit per subdelegatam facultatem à Confessario in Sacramentali Confessione, poterit fidem

R 2

facere

facere Confessarius de data absolutio-
ne, vigore cuius deinde Ordinarius po-
terit per Decretum publicè affixum Pœ-
nitentem declarare absolutum in foro
fori, ac si ab ipso Ordinario publicè ab-
solutus fuisset.

5. Forma vero fidei dandæ posset es-
se ejusmodi :

*Ego N. N. Confessarius deputatus ab
Illustriss. & Reverendiss. Domino Epi-
scopo N. vigore Literarum S. Pœniten-
tariæ fidem facio, qualiter audivi
Confessionem Sacramentalem N. N. il-
lique absolutionem Sacramentalem im-
pertitus sum in forma Ecclesiæ consuetæ
non solum à peccatis, verum etiam ab
excommunicatione, quam ipse N. in-
currit ob talem causam. In quorum fi-
dem hoc scriptum dedi, in loco N. die-
mensis -- Anni &c. Ego N. N. Confes-
sarius deputatus.*

Hujusmodi delegatio dari potest Con-
fessario alienæ Diœcesis ab Ordinario il-
lus loci approbato.

6. Pœnitentiæ injungendæ esse pos-
sunt Jejunia, preces, Eleemosynæ se-
cundum qualitatem personæ, & gravi-
tatem delicti.

7. Clau-

7. Clausula: *Ita tamen, ut si Lator sententiæ, sive ordinationi vestræ super præmissis forsan lata, seu ferendæ parere contempserit in dictam excommunicationem relabatur eo ipso, non est intelligenda ex mente S. Pœnitentiariæ, quod obligentur Pœnitentes ad parendum Ordinario in illis, quæ vel impossibilia sunt v. g. ut valde pauper præstet solutionem gravissimæ summæ, vel admodum difficilia, ut; in contumacia existens eat ad Triremes Sicenim obligaretur Pœnitentes ultra vires naturæ. Sæsus ergo clausulæ est, quod Pœnitens teneatur sub pœna relabendi in excommunicationem parere sententiæ Ordinarii in iis, quæ rationabiliter præstare potest.*

6. Clericidæ ultra jam notata injungenda est Pœnitentia recitandi Officium defunctorum per quinquennium in tribus diebus cujuslibet hebdomadæ, qui, si nesciat legere, potest obligatio in alias preces commutari.

7. Presbytericidæ præter satisfactionem præstandam hæredibus occisi, imponenda est alia satisfactio præstanda Ecclesiæ, in qua occisus fuit intitulatus, hæcque sit pecuniaria, si pœnitens sit dives, eroganda in utilitatem illius Ecclesiæ;

clausulæ;

clesiæ; Si vero pauper fuerit, obligetur arbitrio Ordinarii ad præstandum eidem Ecclesiæ servitium aliquod humile v g. pulsando Campanas, verrendo Ecclesiam. Idem dicendum, si occiderit Prælatum, vel Clericum beneficiatum alicujus Ecclesiæ.

8. Jure presbytericidæ, & mutilantes Presbyteros privantur feudis & Jurispatronatibus, si quæ obtineant ab Ecclesia, cui Sacerdos vel Clericus beneficiatus servivit, c. *Ad aures*, &c. In quibusdam de pœnis.

9. Presbytericidæ etiam & eorum Liberi (non vero Nepotes ex l. *liberorum ff. de verb. signif.*) fiunt inhabiles ad beneficia in futurum obtinenda c. *In quibusdam de pœnis*. Non tamen privantur Liberi Beneficiis jam obtentis.

10. Presbytericidis publicis, imponitur pœnitentia quædam publica, nimirum, si non sint Clerici in Sacris constituti, ut per quinque Ecclesias illius loci, ubi facinus perpetrarunt, nudi discalceati, femoralibus duntaxat retentis, virgam in manibus, & corrigiam seu funem circa collum deferendū incedant, & ante januas Ecclesiarum prædictarum à Presbyteris earundem Psalmum *Miserere* canentibus se verberent.

rari faciant. Hujus tamen pœnitentiæ commutatio ex rationabili causa peti potest à S. Pœnitentiaria.

11. Presbytericidæ tenentur, quamprimum possunt ad Urbem accedere sub pœna reincidentia in excommunicationem. Ubi à Regente S. Pœnitentiariæ benigne recipiuntur, & mittuntur ad aliquem Pœnitentiarium trium Basilicarum, à quo peracta Confessione datur illis attestatio in scriptis, quod paruerint mandatis S. Pœnitentiariæ, ut de hoc Ordinariis constet.

12. Si Presbytericidæ ex rationabili causa obtineant à S. Pœnitentiaria commutationem obligationis accedendi ad urbem, & pœnitentiæ publicæ de qua supra n. 10. poterit Ordinarius, cui facultas committitur, commutare obligationem accessus ad Urbem, si Pœnitens sit dives, in Eleemosynas pro rata expensarum, quas fecisset, si ad Urbem accessisset; Si vero sit pauper, in faciliorem peregrinationem, jejunia, preces. Similiter pœnitentiam publicam commutare potest in jejunia, preces, eleemosynas, & peregrinationes, habita ratione conditionis, ætatis, & facultatis Pœnitentis.

§. 3.

Formula Literarum S. Pœnitentiariæ pro eo, qui ad Urbem pro absolutione ab excommunicatione incurfa ob manus violentas injectas in Clericum accessit, & absolutus ad Ordinarium mittitur.

I. Venerabili in Christo Patri Episcopo. N.

Leander &c. Salutem, & sinceram in Domino charitatem. Pro parte N. N. Diœcesis N. Latoris presentium, Nobis oblata, petitio continebat, quod ipse alias graviter vulneravit Sacerdotem N. N. propter quod Lator à Vobis excommunicatus declaratus fuit per publicos Cedulaones. Cum autem dictus Lator de præmissis plurimum doleat, & ad Urbem pro absolutione desuper obtinenda personaliter accesserit; Ideo pro suæ conscientie quiete cupit per Sedem Apostolicam ad Vos absolutus mitti. Quare supplicavit &c. Nos &c. auctoritate Apostolica specialiter Nobis concessa dictum Latorem ab excommunicationis sententia, quam propter præmissa quomodolibet incurrit absolutum hac vice in forma Ecclesiæ consueta mittimus. Ita tamen, ut sententiæ, sive ordinationi vestræ super præmissis latæ, seu ferendæ in iis, in quibus adhuc parendum superest parere, ac prædicto

dicto Sacerdoti, si nandum satisfecerit, satisfacere, quantum per se steterit, omnino debeat. Quod si satisfacere, ac respectivè parere contempserit in dictam excommunicationem relabatur eo ipso. Datum &c.

2. Observandæ hic sunt nonnullæ clausulæ; Prima: *Præfatum Latorem ad vos in forma Ecclesiæ consueta ab excommunicationis sententiâ, quam propter præmissa incurrit absolutum mittimus.* Non ergo absolvi debet iterum ab Ordinario, tanquam minori.

3. Deinde circa hanc: *Ita tamen, ut sententiâ, siue ordinationi vestra super præmissis &c. observanda sunt ea, quæ superius §. præcedente notata sunt.* Præterea cum Pœnitens publicè peccaverit, publica quoque pœnitentia injungi illi potest vel in Ecclesia, vel in Cancellaria Episcopali publice petendo veniam seu ab ipso Ordinario, seu à Clerico percusso; Quamvis hæc publica pœnitentia remitti ei possit, cum publicè pœnituerit per publicum accessum ad Urbem.

4. Notandum, si Pœnitens sit Clericida pro illis verbis: *Ac præfato Clerico, si nondum satisfecit, dicitur:*
Here-

Here-

Heredibus præfati Clerici. Similiter G
fit Presbytericida dicitur: Hæredibus
præfati Sacerdotis. Et additur: Ac Ec-
clesiæ, in qua dictus Sacerdos forsam
intitulatus erat, vel pro illa Ordinario
loci, si nondum satisfecit, quantum
per se steterit satisfaciat competenter.

§. Ordinarii possunt & tenentur re-
 movere Cedulones affixos postquam
 Pœnitentes supradictis modis absoluti
 sunt. Quod si præstare aliquid tenean-
 tur pro Juribus Cancellariæ, cogi ad hoc
 poterunt per incarcerationem, non ve-
 ro per novam declarationem in excom-
 municationem, quæ non est imposta à
 jure pro Juribus Cancellariæ.

§. 4.

Formula, qua datur facultas Confessa-
riis absolvendi Percussorem, aut
occisorem Clerici.

I. In casibus occultis hæc formula da-
 tur à S. Pœnitentiaria Confessariis pote-
 stas absolvendi percussores, mutilato-
 res, aut occisores Clericorum, Sacerdo-
 tum, aut Religiosorum.

Leander &c. Discreto Viro Confessori &c.
 Pro parte Viri Latoris præsentium Nobis oblati
 peti

petitio continebat, quod ipse alias manus violentas in quendam Clericum iniecit, propter quod Lator excommunicationem incurrit. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat dictus Lator de præmissis, quæ occulta sunt, seu ad forum Ordinarii minimè deducta fuerunt, plurimum doleat; Ideo pro suæ conscientia quiete cupit per Sedem Apostolicam absolvi Quare &c. Nos &c. Discretionis tuæ committimus, quatenus, si est ita, dictum Latorem, audita prius ejus Sacramentali Confessione, postquam prædicto Clerico, si nondum satisfecerit, satisfecerit, vel per eum non steterit, quo minus arbitrio tuo satisfaciat competenter, caute tamen, ne se prodit, ab excommunicationis sententia, quam propter præmissa quomodolibet incurrit, absolvas hac vice in forma Ecclesiæ consueta, injuncta ei pro modo culpæ pœnitentia salutari, & aliis, quæ de Jure fuerint injungenda, in foro conscientia, & in ipso actu Confessionis Sacramentalis tantum, & non aliter, neque ullo alio modo. Ita quod, si præmissa ad forum Ordinarii devenire contigerit, & Lator sententiæ, seu ordinationi præfati Ordinarii parere contempserit, in dictam excommunicationem relabatur eo ipso. Datum &c.

2. Hic nonnulla sunt advertenda, Primo: Eadem in foro secreto observanda esse, quæ servanda præscribuntur.

tur.

tur §. 2. Ordinariis in foro fori, habita solum differentia publici & occulti.

3. Deinde examinare debet Confessarius, an delictum sit occultum, si enim sit publicum, gratia est nulla.

4. Ob clausulam: *Cautè tamen ne se prodat*, magna cautela & prudentia uti debet Confessarius, ne resarciendo damnum parti læsæ delictum Pœnitentis detegatur. Quod si tunc Pœnitens non possit satisfacere, exigendum est ab eo iuramentum de satisfaciendo, cum primum potuerit, eumque absolvet protestando, quod si satisfacere contempnat, reincidat in excommunicationem.

5. Confessarius attestari poterit in scriptis se pœnitentem absolvisse cum obligatione parendi sententiæ Ordinarii sub pœna relapsus in excommunicationem casu, quo delictum aliquando fiat publicum.

6. Presbytericida absolvetur cum onere faciendi publicam pœnitentiam, de qua supra, si delictum detegatur, quod promittet sub iuramento.

§. 5.

Formula Literarum directarum ad Confessarium ad absolvendum Clerici Percussorem, qui neq̄ ad Ordinarium suum, neque ad Urbem personaliter accedere potest.

I. Leander &c. Discreto Viro Confessario &c. Pro parte Viri Latoris præsentium Nobis oblata petitio continebat, quod ipse alias Clericum graviter vulneravit, propter quod excommunicationem incurrit. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, dictus Lator de præmissis plurimum doleat, & tutum accessum pro absolute desuper obtinenda, nec ad Urbem, nec ad Ordinarium habeat; Ideo ne in hujusmodi excommunicatione sordescere cogatur, cupit pro suæ conscientie quiete per Sedem Apostolicam absolvi. Quare &c. Nos &c. Discretioni tuæ committimus, quatenus, si est ita, dictum Latorem, audita prius ejus Sacramentali Confessione, postquam prædicto Clerico, si nondum satisfecerit, vel per eum non steterit, quo minus arbitrio tuo satisfaciat ab excommunicationis sententia, quam propter præmissa quomolibet incurrit, & excessibus hujusmodi absolvas hac vice in forma Ecclesie consueta, injuncta ei pro modo culpe pœnitentia salutari, & aliis, quæ de Jure fuerint injungenda, in foro
con.

conscientiæ, & in ipso actu Sacramentalis Confessionis tantum, & non aliter; Ita quod Lator in loco, ubi habetur pro publicè excommunicato, non habeat se pro absoluto, nullis super hoc Testibus adhibitis, aut Literis datis, aut processibus confectis, sed presentibus laceratis, quam sub pœna excommunicationis latæ sententiæ lacerare tenearis. Datum &c.

2. Hic præcipuè observandæ sunt clausulæ. 1. Quod à Confessario veritas causæ non accedendi sit examinanda. 2. Satisfactio, pœnitentia, & obedientia sententiæ Ordinarii injungenda. 3. Injungendus accessus ad Urbem, ut primum poterit, sub pœna relapsus. 4. Monendus Pœnitens, ne in loco, ubi delictum notum est, gerat se pro publicè absoluto. 5. Absolutio tantum in foro conscientiæ suffragetur. 6. Literæ Confessario sub excommunicatione statim sint lacerandæ.

3. Forma absolutionis in hoc & similibus casibus est hujusmodi:

Dominus noster JESUS Christus te absolvat, & ego autoritate ipsius, & autoritate Apostolica mihi specialiter delegata absolvo te in primis ab excommunicationis sententiâ, quam incurristi ob manus violentas injectas in

Clericum, & ab omni alio vinculo ex-
communicationis, & interdicti, in
quantum possum, & tu indiges.

§. 6.

De formulis absolutionum à Censuris,
& simul dispensationum super irre-
gularitate.

1. Notandum, quod quamvis S. Pœ-
nitentiaria absolvat à Censuris in casi-
bus publicis, non dispensat tamen su-
per irregularitate cum secularibus, ni-
si in casibus occultis; Ideo cum his di-
spensatur semper cum clausula: *Dum-
modo præmissa sint occulta.*

2. Irregularitas ex homicidio volun-
tario est reservata S. Pœnitentiariæ.
Super qua peti potest dispensatio vel à
Laico, ut promoveri possit ad ordines,
vel à Clerico ut ad ulteriores ordines
promoveri possit aut eos quos habet
exercere, vel à Sacerdote, ut in suis
Ordinibus ministrare possit. Requiri-
tur vero valde gravis causa, ut cum
his dispensetur, præsertim cum primo
& secundo, & si dispensetur ad dictos
effectus, non ideo tamen dispensatio
facta est ad Beneficia obtinenda, sed
alia

alia ad hunc effectum requiritur, quæ etiam difficulter admodum conceditur.

3. Formula dispensationis pro eo, qui homicidium voluntarium commisit, hæc est:

Leander &c.

Discreto Viro Confessario. Pro parte Viri secularis studiosi Latoris presentium Nobis oblata petitio continebat, quod ipse alias timens sibi mortem à quodam Viro illum præveniendò interfecit. Cum autem dictus Lator reperitur de presenti in quodam Seminario, ubi adest obligatio Ordines etiam sacros. & Presbyteratus suscipiendi, quos ipse lator suscipere posse desiderat, ne se detegat reum alicujus commissi delicti; Ideo pro suæ conscientia quiete cupit per Sedem Apostolicam absolvi, secumq; desuper dispensari. Quare &c. Nos &c. Discretionem tuam committimus, quatenus, si est ita, dictum Latorcm, audita prius ejus Sacramentali Confessione, à quibusvis sententiis, Censuris, & pœnis Ecclesiasticis, quæ propter præmissa quomodolibet incurrit

homicidio & excessibus hujusmodi absolvas hac vice in forma Ecclesiæ consueta, injuncta ei pro modo culpæ gravi, & diuturna pœnitentia salutari, nec non Hæredibus occisi in eo, in quo tenetur satisfaciat, cautè tamen, ne se prodat, nec non ad quæcunque Beneficia in futurum obtinenda perpetuo remaneat inhabilis, & aliis, quæ de Jure fuerint injungenda. Demum, dummodo præmissa occulta sint, & Lator absque scandalo, & periculo se detegendi reum delicti commissi, à promotione ad Ordines abstinere nequeat cum eodem Latore suffragantibus sibi dignis pœnitentiæ fructibus & meritis, alioque ei Canonico non obstante, super irregularitate per eum ex præmissis quomodolibet contracta, quoque illa & aliis præmissis non obstantibus, Clericali characterè insigniri, & ad omnes etiam sacros, & ad Presbyteratus Ordines, si ad id alias idoneus reperiatur, promoveri, & postquam promotus fuerit, in illis etiam in Altaris ministerio ministrare licite valeat, misericorditer dispenses in foro conscientiæ &c. Alio modo &c. Ita, quod &c. suffragentur &c. Datum &c.

4. Advertendæ hic sunt præcipuè Clausulæ sequentes: *Injuncta ei gravi, & diuturna salutari pœnitentia.* Imponi ergo posset jejunium bis in hebdomada, recitatio Psalmorum pœnitentialium genibus flexis semel in septima-

S

na,

na, aliaque similia, & hæc saltem per annum.

5. Ob Clausulam: *Nec non Heredibus occisi in eo, in quo de Jure tenetur satisfaciatur, cautè tamen, ne se prodatur,* præstanda est satisfactio juxta modum jacturæ, quam hæredes passi sunt ex morte occisi; Cautè tamen, ideoque fieri posset per ipsum Confessarium, vel aliam personam, cui fidendum sit. Si vero pœnitens ob pauperiem satisfactio- nem præstare nequeat, promittat se satisfacturum, quando ad meliorem fortunam perveniet, quia ad impossibile nemo tenetur.

6. Quod si Pœnitens jam satisfecerit Hæredibus, & peccatum confessus gravem & diuturnam pœnitentiam accepisset, mitius ab Executore Literarum tractandus esset.

7. Ex Clausula: *Quod remaneat inhabilis ad Beneficia Ecclesiastica in futurum obtinenda* colligitur, quod si ante Homicidium habuerit Beneficium, eo ipso facto non privetur, licet per sententiam privari possit.

8. Examinandum est deinde diligenter per Confessarium, an orireretur scandalum, vel periculum detegendi reum, si

non

non dispensaretur. Atque etiam examinandus est Spiritus contritus Pœnitentis, & merita illius; Si enim malæ inclinationis & indolis esset, suadendum illi foret, ut amplectatur alium statum, in quo securius salutem suam operetur.

9. Per Clausulam: *Alioque ei Canonico non obstante*, id est, *impedimento* instruitur Confessarius, quod si Pœnitens alio irretitur impedimento Canonico non dispensatur, sed super eo alia à S. Pœnitentiaria obtineri debet dispensatio.

10. Per hanc: *Quatenus ad id alias idoneus reperiatur* non intelligitur, quod Confessarius debeat examinare Pœnitentem super doctrina & capacitate, sed hoc relinquendum est Ordinario, à cujus examine per dispensationem super Irregularitate non eximitur.

11. Forma absolutionis & dispensationis in hoc casu est illa:

Misereatur tui &c. Indulgentiam &c. Dominus noster JESUS Christus te absolvat, & ego auctoritate ipsius, & auctoritate Apostolica mihi specialiter delegata absolvo te in primis à quibusvis sententiis, censuris & pœnis Ecclesia-

clesiasticis, quibus propter ea, que confessus & quomodolibet innodatus existis, & pariter eadem autoritate absolvo te à peccatis tuis. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Amen.

Et pariter eadem autoritate Apostolica tecum dispenso super Irregularitate, quam ex homicidio contraxisti ut illa non obstante Clericali caractere insigniri, ac Ordines etiam sacros, & Presbyteratus suscipere, & postquam susceperis, in illis etiam in Altaris ministerio ministrare licite possis, & valeas. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, Amen.

Passio Domini nostri JESU Christi &c.

Quæ formula servatur etiam, quando dispensatur cum Clericis, sive in minoribus Ordinibus, sive in sacris existentibus, & etiam cum Sacerdotibus, & tunc dicitur in forma dispensationis: Ut illa non obstante in sacris Ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare licite possis, & valeas. In nomine Patris &c.

§. 7.

De Literis dispensationis ab Irregularitate proveniente ex defectu occulto Natalium.

1. Dispensat etiam S. Pœnitentiaria in hoc casu, dummodo occultus sit, & subsit rationabilis aliqua causa, neque tam gravis & urgens requiritur, quam cum dispensatur super Irregularitate orta ex Homicidio.

2. Advertendæ vero sunt à Confessario hæ Clausulæ: Quod examinare debeat, an defectus sit occultus; An causa pro obtinenda gratia sit vera; Dispensatio facienda sit post Confessionem Sacramentalem; Præter ea, quæ § præcedenti notata sunt.

3. Forma dispensationis à defectu natalium est ista:

Insuper auctoritate Apostolica mihi specialiter delegata tecum dispenso super defectu Natalium, & Irregularitate inde proveniente, ut præfato defectu, & Irregularitate non obstante Clericali charactere insigniri, & ad omnes etiam sacros & Presbyteratus Ordines promoveri, & promotus in eis ministrare licite possis & valeas. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, Amen.

S 3

§. 8.

§. 8.

De Literis rehabilitationum.

1. Dispensatio ab inhabilitate, seu rehabilitatio aliquando datur cum absolutione, aliquando non; Sacra Pœnitentiaria enim non semper dispensat, cum absolvit, nec semper rehabilitat cum dispensat; Aliquando tamen absolvit, dispensat & rehabilitat, sed id rarius, & non nisi ex gravissima causa.

2. Quamvis in Literis dispensationis non committatur absolutio, dispensatio nihilominus danda est in Sacramentali Confessione. Inhabilitas vero Clericorum privat capacitatem obtinendi in futurum Beneficia Ecclesiastica, & inhabilitas Regularium voce activa & passiva quo ad officia, & dignitates.

3. Nunc formulas duas subjiciemus, primam absolutionis, & rehabilitationis simul, deinde §. seq. rehabilitationis tantum.

Formula Literarum absolutionis, dispensationis & rehabilitationis pro Sacerdote Simoniaci.

Leander &c. Discreto Viro Confessori &c.
Pro parte Sacerdotis Latoris presentium Nobis oblata petitio continebat, quod ipse alias quod-

dam Beneficium Ecclesiasticum Simoniacè obtinuit, & deinde in suis Ordinibus se exercuit, fructusque ex præfato Beneficio recepit. Cum autem dictus Lator de præmissis, quæ occulta sunt, plurimum doleat, præfatumque Beneficium dimiserit, suosque ordines deinceps exercere, ac Beneficia Ecclesiastica recipere licitè posse desideret; Ideo pro suæ conscientia quiete cupit per Sedem Apostolicam absolvi, secumque desuper dispensari. Quare &c. Nos &c. Discretionis tuæ committimus, quatenus si est ita, dictum Latorem, audita prius ejus Sacramentali Confessione dummodo cum effectu præfatum Beneficium Simoniacè obtentum dimiserit, & non aliter, à quibusvis sententiis, Censuris & pœnis Ecclesiasticis, quas propter præmissa quomodolibet incurrit, Simoniacæ labe, & excessibus hujusmodi absolvas hac vice in forma Ecclesiæ consueta, injuncta ei pro modo culpæ pœnitentia salutari, quodque culpabiles in præfata Simoniacæ labe, quantum potest, moneas ad impetrandam à Sede Apostolica absolutionem, nec non fructus à se ex præfato Beneficio perceptos, prout de jure restituat, & aliis, quæ de jure fuerint injungenda; Demum dummodo præmissa occulta sint, cum eodem Latore suffragentibus sibi dignis pœnitentiæ fructibus, & meritis, alioque ei Canonico non obstante, super Irregularitate per eum ex præmissis quomodolibet contractæ, quodque illa, & aliis præmissis

missis

missis non obstantibus, in suis ordinibus ministrare, ac Beneficia Ecclesiastica non tamen illud, super quo fuit commissa Simonia, quatenus ei alias Canonice conferantur, recipere, & retinere licite valeat, misericorditer dispenses in foro conscientiae &c. alio modo &c. suffragentur &c. Datum &c.

4. Hic examinanda sunt à Confessario 1. An narrata sint occulta, quæ est conditio sine qua non. 2. Veritas causæ finalis. 3. An pœnitens Beneficium Simoniacè obtennum actu dimiserit. 4. Pœnitentia aspera injungenda, & Complices inducendi ad impetrandam à Sede Apostolica absolutione. 5. Injungenda fructuum malè perceptorum restitutio pauperibus vel Ecclesiæ.

5. His præmissis formula absolutionis à Simonia est hujusmodi.

Dominus noster JESUS Christus &c.

Et ego auctoritate ipsius, & auctoritate Apostolica mihi specialiter delegata te in primis à quibusvis sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, quas propter Simoniam incurristi, & eadem auctoritate absolvo te à peccatis tuis. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, Amen.

Et

Et insuper eadem auctoritate Apostolica tecum dispenso super Irregularitate, quam ex Simonia, & ex violatione postea contraxisti, ut illa non obstante, in tuis Ordinibus, etiam Altaris ministerio ministrare, ac Beneficia, si quæ tibi alias Canonicè conferantur, non tamen Beneficium, quod simoniacè obtinuisti, & dimisisti, recipere, & retinere licitè possis, & valeas. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, Amen.

§. 9.

Formula rehabilitationis ad Beneficia obtinenda.

I. Leander &c. Discreto Viro Confessario. Pro parte Sacerdotis Latoris presentium Nobis oblata petitio continebat, quod ipse alias à Sacra Pœnitentiaria absolutionem & dispensationem super Irregularitate per eum contracta obtinuit, cum hoc tamen inter cætera... ut ad quæcumque Beneficia Ecclesiastica in futurum obtinenda perpetuo remaneret inhabilis. Cum autem dictus Lator hujusmodi inhabilitatem per aliquod tempus sustinuerit, & pressus sive propria sive suorum paupertate, Beneficia recipere licitè posse

possederet; Ideo pro sua conscientiae quiete cupit Sedem Apostolicam secum desuper dispensari, Quare &c. Nos &c. Discretionis tuae committimus, quatenus, si est ita, cum dicto Latore, audita prius ejus Sacramentali Confessione, dummodo suffragentur sibi digni Pœnitentiæ fructus, & merita, salvis aliis remanentibus, omnibus aliis sibi in prædictis absolute, & dispensatione impositis, quod, præmissis non obstantibus, quæcunque Beneficia Ecclesiastica, sive cum cura, sive sine cura, quatenus illa ei aliis Canonice conferantur, recipere, retinere, fructusque recipere licite valeat, misericorditer dispenses in foro conscientiae &c. Alio modo &c. Suffragentur &c. Datum &c.

2. Hic examinare debet Confessarius, an causa finalis verificetur, & an Pœnitens redditus sit dignus illa gratia. Juxta merita quoque Pœnitentis Pœnitentia aliqua quando rehabilitat ad Beneficia simplicia, aliqua quando cum cura.

3. Post absolutionem à censuris, & à peccatis fit rehabilitatio, seu dispensatio juxta hanc formam:

Insuper autoritate Apostolica mihi specialiter delegata tecum dispenso, ut non obstante inhabilitate ad Beneficia Ecclesiastica, qua detineris, quæcunque Beneficia Ecclesiastica, tam cum

Cura, quam sine cura, quatenus tibi alias
Canonicè conferantur recipere, & re-
tinere, fructusque eorum percipere li-
cite possis, & valeas. In nomine Patris,
& Filii, & Spiritus sancti, Amen.

§. IO.

Defructuum male perceptorum ex
Beneficiis Ecclesiasticis condo-
natione.

1. Fructus male percipiuntur, vel ob
non recitationem horarum Canonica-
rum, vel ob nullitatem tituli Benefi-
cii. Fructus male perceptos condonat
S. Pœnitentiaria Sacerdotibus pauperi-
bus mediante aliqua eleemosyna, diviti-
bus per compositionem; In utroque ve-
ro casu requiritur, ut obligatio restituen-
di sit occulta, nam in publicis est recur-
rendum ad Datariam.

2. Formula condonationis fructu-
um male perceptorum ob non recita-
tionem Horarum Canoniarum.

Leander &c. Discreto Viro Confessario
Pro parte Latoris præsentium Nobis oblata pe-
titio continebat, quod ipse alias Beneficium Ec-
clesiasticum possidens, Horas Canonicas recitare
omisit, & tamen fructus ex præfato Beneficio sem-
per

per perceptit. Cum autem sicut eadem petitio subiungebat dictus Lator de præmissa omissione recitationis officii, quæ occulta est, plurimum doleat, fructusque male perceptos ob suam paupertatem restituere nequeat; Ideo pro suæ conscientie quiete cupit per Sedem Apostolicam absolvi, & sibi fructus huiusmodi condonari. Quare &c. Nos &c. Discretionis tuæ committimus, quatenus, si est ita, dictum Latorem, audita prius ejus Sacramentali Confessione ab omissione recitationis huiusmodi absolvas hac vice in forma Ecclesiæ consueta, injuncta ei pro modo culpæ pœnitentia salutari, & aliis quæ de Jure fuerint injungenda. Demum, dummodo occultum sit Latorem teneri ad huiusmodi fructuum restitutionem, & ei suffragentur digni pœnitentiæ fructus, & merita, & adeo pauper sit, ut nec prout de Jure fructus restituere, nec cum S. Pœnitentiaria componere possit, eidem Latore fructus omnes malè perceptos, mediante aliqua elemosyna, à te arbitrio tuo taxanda & distribuenda in pauperum subventionem, & utilitatem Ecclesiæ, in qua situm est Beneficium gratiosè remittas, & condones in foro conscientie &c. Alio modo &c. Suffragentur.

3. Præter clausulas in supradictis aliquoties notatas, examinandum est an motivum gratiæ sit verum. Deinde illa clausula: *Et suffragentur ei digni fructus*

Etus pœnitentia, & merita, id est, an per bonos mores vitam emendaverit, & Horas Canonicas notabili tempore juxta obligationem recitaverit. Demum in elemosyna taxanda discretionem adhibeat Confessarius, quæ si non potest esse pecuniaria, sit saltem cibi, aut potus, aut hospitalitatis, aut alicujus subventionis pauperibus, vel Ecclesiæ impendendæ.

4. Forma condonationis fructuum male perceptorum post absolutionem à censuris, & peccatis hæc pronunciat: tur:

Et insuper auctoritate Apostolica mihi specialiter delegata fructus, quos ex tuo Beneficio male percepisti, ob non recitatas Horas, mediante elemosyna tibi imposta, gratiose tibi remitto, & condono. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, Amen.

P A R S VI.

De formulis Absolutionum, & Dispensationum in utroque foro pro Regularibus, & ingredi volentibus Religionem.

Sacra Pœnitentiaria habet facultatem absolvendi Regulares, & volentes ingredi